

ПОЛ РЪОНУАР
БАРОН РЪОНУАР

BARON RENOIARD
PAUL RENOIARD

СЪЮЗ НА БЪЛГАРСКИТЕ ХУДОЖНИЦИ

БАРОН-РЪОНУАР
ПОЛ РЪОНУАР

BARON-RENOUARD
PAUL RENOUARD

София, май-юни 1980 година, Шипка 6

на корицата: ОГЪНЯТ

ДЯДОТО И ВНУКЪТ

Съдбата на един художник с нейните чудеса, случайности и възможности, с преплитането на свобода и предопределение е съвършеният символ на човешката история. Изложбата от творби на Франсоа Барон-Рьонуар и ретроспективната експозиция на неговия дядо Пол Рьонуар разкриват дълбоката логика, която направлява нашето съществуване. Известен гравьор на своето време, прочут майстор на рисунката (дядото на Франсоа се радвал на рядката привилегия да има ключ от Операта, за да влиза там, когато пожелае, а и разполагал с ателие в този национален паметник), Пол Рьонуар скрепявал с уверен молив арабеските и почивките на балерините и славата му била толкова голяма, че короновани глави го молили да увековечи образите им за потомството. Сетне дългото чистилице, което настъпва след отшумяването на преходното във всяка слава, го заличило от паметта на хората. Но ето че шестгодишното момче, което с удивени очи следяло графичните приумици на големия художник, на свой ред е станало мъж. То е вървяло по стъпките на своя дядо с онази бретонска упоритост, в която се чувствава полъхът на голямото естествено призвание. Във Висшето училище за декоративни изкуства Барон-Рьонуар сякаш

случайно намира неоспоримо потвърждение за избраното поприще в лицето на някогашните ученици на своя дядо, станали на свой ред преподаватели — Льогио, Брианшон, Дьоноае и те именно му преподават онези уроци, които една липсваща брънка в родословието би могла да обрече на забравя. Така днес Барон-Рьонуар продължава търсенията, започнали преди един век. Всяка среща с живописца на Барон-Рьонуар е за мен повод да се замисля над този факт. Картините са огледала на ирационалната логика, която направлява живота на всеки от нас. Защото какво биха представлявали тези потенциални пейзажи, този вътрешен свят, тези стълкновения на багри и форми, тази властна енергия, възплътена в картина, ако духовното начало не направляваше ръката на тоя, който твори? Това, което ми дава Барон-Рьонуар, е едновременно лабиринтът на своята духовна способност да измисля и твори, калиграфската виртуозност, космическото чувство, любовта към материята, и всеки път — като ни поканва да участвуваме в озарения миг на творчеството — той ни казва една основна истина: ние не сме случайни в тази вселена, не сме ефирни сенки без начало и край, нито обикновена пяна върху повърхност-

та на времето. Творчеството на Барон-Рьонуар със своя темп и своите ритми, с мелодичността си, със своята хармония в хаоса ни издига до онази висша съпричастност, благодарение на която знакът на абсолютното проглясва дори в котлите на дявола.

Много философи напразно са търсили онтологически доказателства за съществуването на бог; по-добре биха сторили да поискат от художниците единичките истини, които са достижими за нас — доказателството, че полетът на човешкия гений е в съзвучие с трансцендентността на битието. От творчеството на Барон-Рьонуар се излъчва тази истина, която превръща произвола в ред. Неговото изкуство, което наричат абстрактно, е, напротив, заредено със соковете на най-висш живот. То е обусловено от логиката на силите, на дълбоките истини на раята и потомството, на любовта и вярата; то ни учи, че ние не сме сами и че чрез нас говори дългата върволица на онези, които са поискали ние да бъдем на тоя свят и които ние трябва да удовлетворим. Живописца е живият знак на древното човечество и силата на неговото бъдеще.

Андре ПАРИНО

БАРОН РЪОНУАР BARON RENOIARD

Писмо до моята дъщеря за дванадесетия ѝ рожден ден.

И тъй, иди в Салона за първи път, отиди най-вече да видиш какво е нарисувал нашият приятел Барон—Ръонуар за наслада на всички ни, а и за твоя наслада.

Пред прага на залата отвори очи и ги дръж отворени: спомни си за далечните пътувания, напрегни паметта на очите си, за да възкресят пред теб всички картини на света, които си съзерцавала от първите стъпки до съзнателната си възраст. После, поела този товар, затвори ги за миг, дай им отдых или по-скоро ги насочи към душата, от която извира покоят, както когато се подготвяш за скок във водата: защото трябва да излезеш от този свят, за да влезеш в твоя, там, където нищо и никой не може да те достигне, там, където живее онова, което си ти, и човекът, който си ти.

Отначало ще се стъписаш като заслепена пред огромния неподвижен калейдоскоп, който отказва да се подчинява на ръцете ти и около който сама трябва да се завъртиш: голямото творчество не може да се обхване с едно-едничко дихание и трябва първо да го опознаеш. Изведнъж някаква форма ще те увлече в собствения ти устрем и в нея ще съзреш онова ефирно видение, което е съпровождало детските ти години; ще преживееш един нов полет, ще почувствуваеш отново — но понесена от ритъм, различен от твоя, — смяната на тия мимолетни пейзажи, за които художникът е извлякъл най-доброто от себе си, заплнен от тях-

ната ефирна същност в лоното на неспирно движение. Остави се да те отведе от единия бряг на другия, следвай хода на ритъма и очите ти ще открият в него песента на мелодия.

Там има всичко: долини и върхове, локви и потоци, облаци и вятър, гори и поля, замъци от коприна и колиби от платно. Две по-ярки цветни петна, една по-светла средна линия — урва разделя два плана. Скокът е шеметен, но пътят продължава и скоростта намалява, а петната, до преди малко дълги, сега се скъсяват. Едва загатнати линии те повличат към някаква крива: дали това е началото на лабиринт или на сляпа улица? — Не, това е сблъсък, от който излизаш като замаяна. След пътя, който сякаш те е приканвал към сладостта на примирението, идва крещящо петно, плоскост насмолена хартия, чиято тъкан от груби ютени нишки прилича на навес сред ливада. Трябва да си поемеш дъх, после внимателно да го заобиколиш, да го отминеш или просто да го забравиш като злочестина, като болка, която трябва да се заличи от сърцето.

Това дълго пътешествие ще ти разкрие тайната на твоите най-съкровени вълнения, канализирани и направени осезаеми от спирания и задължителни бродове; но всичко останало ти принадлежи, можеш да скиташ безцелно или да преминеш като мълния според настроението си, според душевното си състояние — това е като безкрайна партитура върху начална тема, която можеш да преброждаш сто пъти и сто пъти да я изживяваш в цялата ѝ пълнота,

защото е завършена. Творбата е притулена, но не и затворена хармония, с винаги открити пътища, но все пак определена в пространството от вълните на своето трептение, което никога не затихва.

Щрихите, извити или прави, са заредени малко или много с багри; цветното петно се сърди на линията или пък се опира на нея, двете разговарят и се редуват помежду си. Чистата форма се издължава или се скъсява като струйка дим или знаме, и с едно и също движение те притегля, издига те или изведнъж те запраща на земята.

Така от привидната липса на форма се открояват всички елементи на един потенциален пейзаж или на духовен образ. Пътешествието на Барон—Ръонуар е същото, което не дава мир на японските и китайските художници — то протича винаги на прага на четливостта, минава от вече видяното към още не съзерцаваното, през калиграфски игри и космически картини, неспирно люлеене между бъдеще и минало, блажен миг на начеващия творчески акт, откровение за нещо цяло, което виждаме ту отблизо, ту отдалеч в зависимост от това дали окото се спира на материята или на формата.

Гост на природата и част от космоса, ти ще почувствуваеш там онова близко общение, което те свързва с Другото, с всичко, което не си ти; но в същото време ще откриеш и себе си като в портрет, защото, родена от ръката на художника, всяка земна творба ни дава малко нещо от самите нас....

Вадим ЕЛИСЕЕВ
Главен уредник на музея Чернуски

БАРОН—РЪОНУАР

Роден във Витре (деп. Ил е Вилен) на 19 април 1918 година

Внук на художника-гравьор Пол Ръонуар

Кавалер на Почетния легион

Кавалер на Националния орден за заслуга

Кавалер на Ордена за изкуство и литература

Диплом от Висшето национално училище за декоративни изкуства

Офицер от въздушните войски през войната 1939—1945 година

Награда на град Венеция за 1948 година

Награда на Биеналето в Мантон от 1957 година

Награда „Оскар“ за живопис на Международния фестивал на живописиста от 1972 година

Награда на президента на републиката

От 1949 г. участвувал в над 80 самостоятелни и колективни изложби във Франция и в чужбина — Женева, Далас, Токио, Мексико, Мюнхен, Мелбърн, Лондон, Ню Йорк и други

Неговите творби се намират в: Националния музей за модерно изкуство в Париж, Музея на град Париж, Националния музей за модерно изкуство в Токио, Музея в Рен, Музея в Кан сюр Мер, Музея Сенджи Того в Токио

От 1960 г. работи стенни декорации — мозайки, витражи, гоблени

Президент на Френския национален съвет за пластични изкуства

Член на френската комисия за ЮНЕСКО

Делегат на Франция на международните конгреси за пластични изкуства: Ню Йорк — 1963, Токио — 1966, Варна — 1973, Багдад — 1974 и 1976 (изп. комитет), Москва — 1975 (изп. комитет), София — 1977 (изп. комитет), Щутгарт — 1979 година

Почетен президент на АИАП (Международна асоциация за пластични изкуства)

КАТАЛОГ

(творби от 1948 до 1980 година)

1. Гондолиери. 1948. 0,81 × 1,30 м
2. Испанка. 1948. 0,40 × 0,80 м
3. Див сюр Мер. 1949. 1,16 × 0,73 м
4. Натюрморт с шезлонги. 1952. 1,72 × 0,97 м
5. Натюрморт с вино. 1952. 0,81 × 0,65 м
6. Натюрморт в оранжево. 1953. 0,85 × 0,85 м
7. Малкият Трианон. 1956
8. Нос Мартен. 1957. 0,81 × 0,65 м
9. Платноходки. 1958. 0,46 × 0,38 м
10. Ведра утрин. Японски пейзаж. 1959. 1,00 × 1,00 м
11. Празник на село. 1962. 0,92 × 0,73 м
12. Летен неделен ден. 1963. 1,06 × 1,56 м
13. Провансалски поля. 1964. 0,92 × 0,73 м
14. Свири пиано, свири! 1965. 2,00 × 0,60 м
15. Южен пейзаж. 1965. 1,00 × 0,81 м
16. Фойерверки в Мантон. 1965. 0,92 × 0,73 м
17. Натюрморт в бяло. 1965. 1,00 × 0,81 м
18. Каланк. 1965. 1,00 × 0,81 м
19. Огнена вълна. 1968. 1,50 × 1,50 м
20. Генезис. 1972. 10,00 × 2,00 м
21. Въздушен бой. 1977. 4,50 × 2,75 м
22. В облаците. 1977. 1,30 × 1,30 м
23. Далечният север. 1978. 2,00 × 1,78 м
24. Блясък I. 1978. 1,30 × 1,30 м
25. Блясък II. 1978. 1,30 × 1,30 м
26. Огнят. 1978. 1,30 × 1,30 м
27. Композиция в кафяво. 1978. 1,30 × 0,97 м
28. Живопис. Хармония в кафяво. 1978. 0,33 × 0,24 м
29. Композиция I. 1979. 2,00 × 2,00 м
30. Композиция II. 1979. 2,00 × 2,00 м
31. Пасторал. 2,75 × 2,25 м

32. Фуга. 2,75 × 2,25 м

33. Неподвижно време. 1,30 × 1,30 м

34. Пътница. 0,60 × 0,60 м

35. Композиция в розово. 0,60 × 0,60 м

36. Сила на вълтера 7. 0,60 × 0,60 м

37. Живопис. 0,35 × 27 м

38. Между небето и земята. 1,50 × 1,50 м

39. Живопис. 1,16 × 0,89 м

10 цветни снимки-мозайки, витражи.

1,06 × 0,85 м

6 акварела. 0,55 × 0,46 м

1 рисунка „Японски букет“. 1965.

0,40 × 0,60 м

1 гоблен „Мъдрост“

4

5

1. В ОБЛАЦИТЕ
2. СИЛА НА ВЯТЪРА 7
3. КОМПОЗИЦИЯ I
4. ПАСТОРАЛ
5. ВЪЗДУШЕН БОЙ
6. ПЪТИЦА

7

8

9

7. БЛЯСЪК I
8. БЛЯСЪК II
9. СВИРИ ПИАНО, СВИРИ
10. ГОНДОЛИЕРИ

12

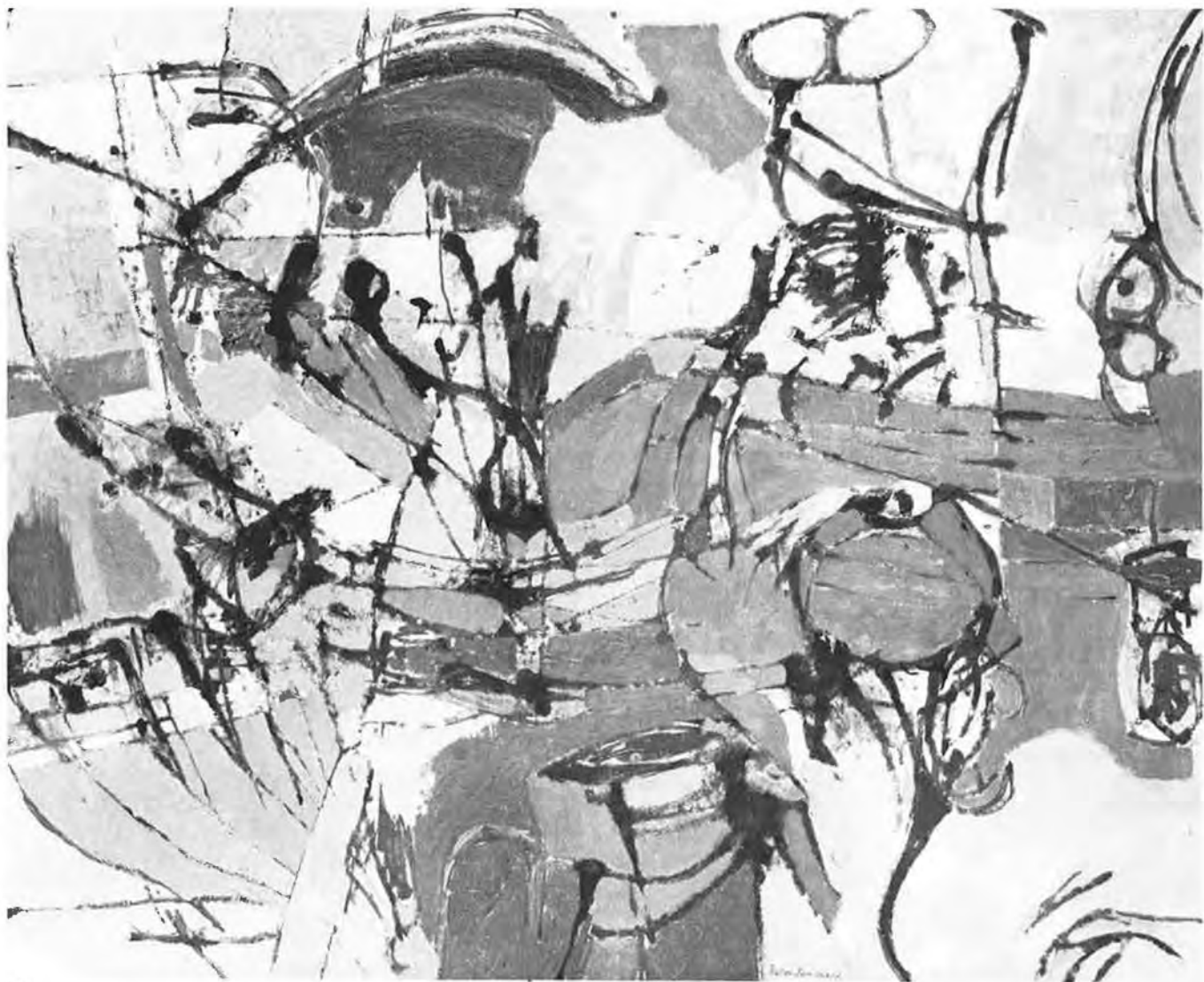
11. КОМПОЗИЦИЯ В КАФЯВО
12. НАТЮРМОРТ С ВИНО
13. ФОЙЕРВЕРКИ В МАНТОН
14. МАЛКИЯТ ТРИАНОН

13

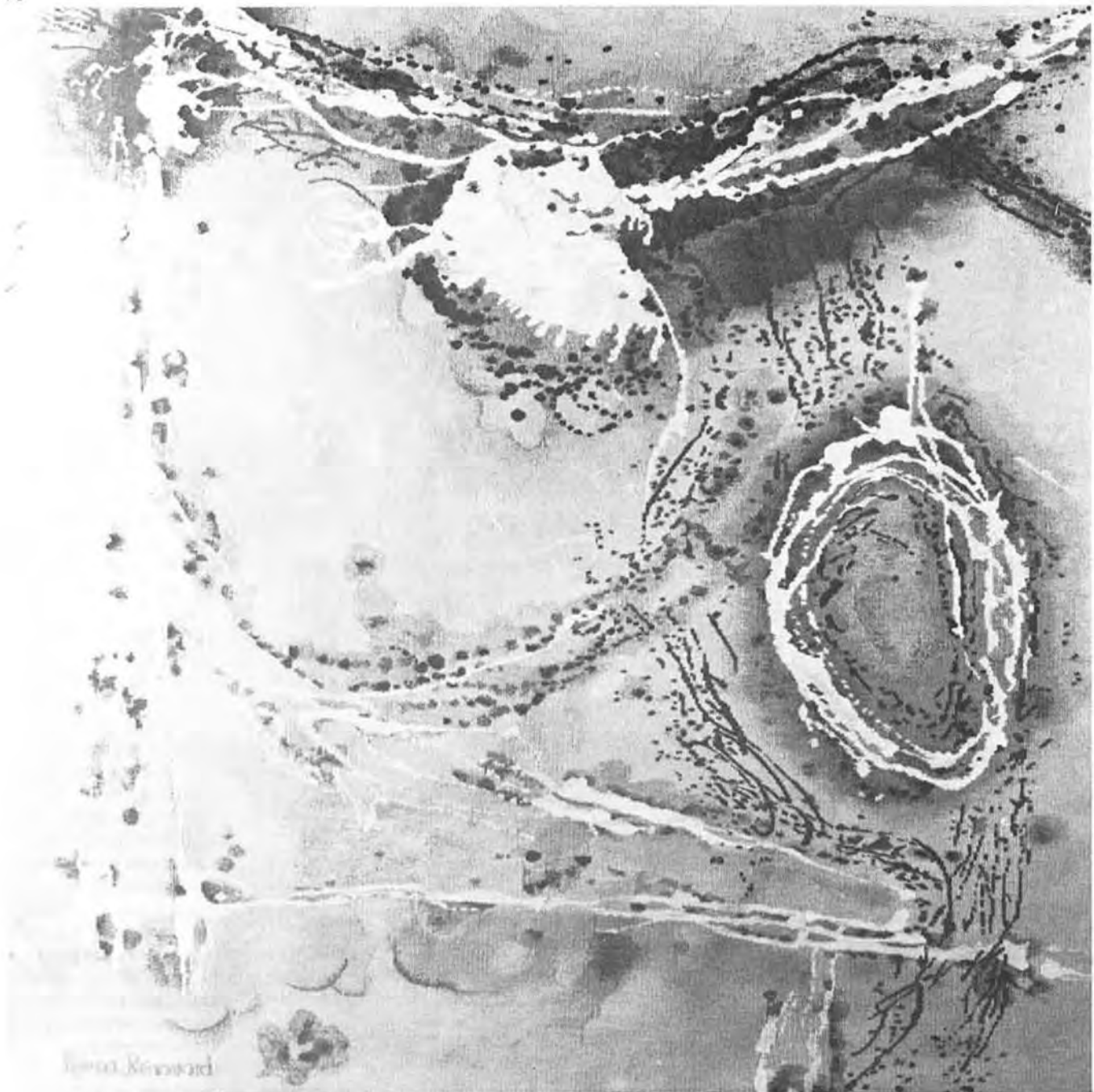
14

15

15. ПРАЗНИК НА СЕЛО
16. МЪДРОСТ
17. ЯПОНСКИ БУКЕТ

Robert Rauschenberg

ПОЛ РЪОНУАР PAUL RENOUARD

Пол Ръонуар беше ярко самобитен художник, чийто стил е пълна противоположност на „големия жанр“, на огромните конвенционални и академични композиции, които заемат толкова голямо място в официалното изкуство от края на 19 век.

Той страстно обичаше живота във всичките му прояви, бързото движение, израза на мимолетното... С винаги буден дух наблюдаваше внимателно и добросъвестно всекидневната действителност. С еднаква проникателност се взираше в хората, в животните, в тълпите, търсеше да улови съкровената правда на съществата, като изумително бързо вникваше в психологията на своите модели.

Благодарение на всичко това Пол Ръонуар беше свършеният свидетел на своето време. Той илюстрираше злободневните политически събития, големите процеси на епохата (аферата Драйфус, аферата Терем Юмбер), официалните празненства (Френско-руските тържества и стогодишнината на Лафайет), сцени от всекидневието във Франция и Англия... На улицата, на публични събирания, на представления, на церемонии неговото любопитство беше винаги нащрек и се отразяваше в многобройни скици от натура, изходен материал за детайлно разработени композиции.

Големият талант на Ръонуар — това беше дарбата му бързо, сбито и синтетично да улавя движението, скрепявайки същественото; изчистената му от всичко излишно линия обобщаваше максимум описателни елементи в изумителни ракурси и

това придаваше на рисунките му удивителна жизненост.

Тези бързо нахвърляни, трептящи от нерв записки често съдържаха нотка на хумор, хумор, който понякога стигаше до язвителна сатира, но винаги се различаваше от тръпчивия, остър тон в гравюрите на Домие.

Без съмнение Ръонуар е работил и живопис.... Но славата си той дължи преди всичко на своя талант като рисувач, на едновременно синтетичното си и ярко виждане, на чудесното си умение да използва бялото и черното — все качества, които му отреждат място сред най-добрите майстори на рисунката от края на 19 и началото на 20 век, редом с един Стайнлен например.

Мартин ТИСИЕР дьо МАЛРЕ
Уредник на двореца и музеите в Блоа

Пол Ръонуар, живописец и график, е роден през 1845 г. и умира през 1924 година. Цялото творчество на този художник, тясно свързан със своето време, е живо отражение на видяни неща, явна и проникновена илюстрация на преживени мигове.

Рисунките и гравюрите, събрани в настоящата експозиция, са взети от едно необикновено богато творчество, чието място във времето е уместно да определим. Краят на 19 и началото на 20 век е период във Франция, когато в изобразителното изкуство израстват изключителни таланти. Сякаш нищо не е било в състояние да спре разцвета на живописата в това огнище, направило Франция център на изкуството, чието излъчване е обхванало целия съвременен западен свят.

Твърде лесно е, както често се прави, да съсредоточим възхищението си върху група художници, които обикновено се смятат за беспорните проводници на една своеобразна революция в живописата. Но ако искаме да разберем зараждането на еволюцията, която е довела до изобразителното творчество на днешното време, ние трябва да изследваме внимателно в продължение на един период, особено богат на таланти, произведенията, които образуват веригата, от гледна точка на стремежа за възвръщане към природата и на всички аспекти на т.нар. „импресионистична“ тенденция, а тези разнообразни аспекти са само средствата на едно изкуство, чието главна цел е да избегне правилата на упадъчния академизъм, за да се приближи колкото се може по-плът-

но до природата и до непосредственото предаване на емоцията, породена от сюжета.

Както изглежда, рисунката е била високо ценено изразно средство за най-големите майстори като Съора и Тулуз-Лотрек, Одилон Ръдон и Дега. Но успоредно със същинската живопис цели поколения рисувачи създават творби от висок порядък. Сред това множество художници Пол Ръонуар се откроява с крайно индивидуалното си творчество.

При това не бива да се забравя голямата роля, която са играли по онова време художниците в областта на изображението, предназначено за размножаване и разпространение.

Механичната фотографска репродукция още не е родена и художниците, както и през миналите столетия, все още се радват на привилегиата да създават произведения, репродуцирани като литографии или гравюри на дърво и мед. Оттук и голямото развитие на гравираните плочи, някои от които имат стойност на първоразредни художествени произведения.

От друга страна, вестниците и печатните издания получават извънредно широко разпространение, което открива огромно поле пред илюстрацията. Именно тук талантът на Пол Ръонуар е призван да извърши чудеса, талант, който му спечелва уважението на неговите събратя и на тогавашните критици.

Причината за това е, че е нужно наистина много голямо майсторство, за да се скрепява животът от натура и да се възпроизведат злободневните събития, към които

публиката проявява все по-голям интерес.

Пол Ръонуар обладава именно този изключителен дар да изобразява живите същества от натура в своите рисунки, едновременно бързи, изразителни, ярки и трептящи от живот. В тази експозиция можем да се удивим на някои скици, надхвърляни с нерв пред самия мотив, уловили непосредствено пози и жестове, но можем и да се възхитим на качествата на големите композиции, гъмжащи от тълпи персонажи.

Талантлив рисувач и гравьор, Пол Ръонуар е също и обаятелен репортьор на своята епоха.

Началното си обучение той получава в ателието на художника Пилс, който толкова високо оценява качествата му, че през 1884 г. го взема за помощник при изпълнението на големите декорации, възложени му в сградата на Операта, която по това време се строи от архитекта Гарние. Людовик Алеви, който тогава е срещнал младия Ръонуар в разгара на работата, го описва по следния начин: „Над черна, много черна... и много гъста, чорлава брада две малки търсеци, остри, проникателни очи; над тези очи — необикновена гора от коси, още по-черни и по-гъсти от брадата и мустациите. Този дребен човек с голяма коса и брада тъкмо се бореше с някакъв тигър...“ Пол Ръонуар обаче твърде скоро се отдалечава от голямата композиция, работена по условни правила. Привлича го рисунката, плод на наблюдение на натурата; така той се приобщава към новото течение сред художниците, които се насочват все по-

определено към т.нар. „живо изкуство“.

Животът и атмосферата в Операта, които той опознава отблизо, го вдъхновяват. Улича го изобразяването на балета. В Операта той се чувствава като у дома си, посещава я най-редовно в продължение на осемнадесет години, трупа скици и наброски в класовете по балет, в балетното фойе, зад кулисите. „Жестове на балерини, незабелязано уловени пози, изражения, скрепени като моментални снимки — пише Валотер, — защото ако околото на Ръонуар обладава удивителна проникателност, майсторството на молива му граничи с чудото.“

Този отзив ясно показва колко високо е ценен талантът му. Оттук нататък започват успехите. Той става известен не само във Франция, но и в чужбина. Канят го да изобразява актуални сцени в серии от рисуванни композиции по време на церемонии големи официални тържества.

Той е майстор и в портретуването на видни личности — крале, принцове и принцеси, посланици; неговият портрет на президента Лубе е също тъй прочут, както и знаменитите му скици от процеса Драйфус и от други големи съдебни процеси на времето. С голямото си умение като рисувач Ръонуар създава документи, които днес имат голяма историческа стойност. С необикновена прецизност той предава детайлите по време на заседания на Камарата на депутатите, както и спомена от големи събития.

По това време рисунките му се

поместват в „Пари Илюстре“, „Берлинер Цайтунг“, „Харпър“ с Уикли“ и др. Той става редовен сътрудник на „График“ в Англия, за който изобразява сцени от всекидневието и злободневни събития с остър усет за живата действителност, напр. „Парад на конната гвардия“ и „Еlegantни дами в Двора“. Неутолимото любопитство към живота кара Пол Рьонуар охотно да предприема дълги пътувания. Той придружава една експедиция в Тунис, живее във Вашингтон, където наблюдава парламентарния живот на Съединените щати. Изпратен е дори със специална мисия в Япония, където голям брой негови творби се пазят в музея на Токио.

Рьонуар обича да предава движението на тълпите по време на големи международни изложби. В същност всички сюжети го интересуват и неговото умение, бързината на изпълнението, съчетани с винаги будна и отзивчива чувствителност, му позволяват да преодолява всякакви трудности.

Когато избухва войната през 1914 г., той е дълбоко потресен. Войната му дава сюжети за рисунки, в които яркият реализъм е пропит с чувство на горест и тревога.

Към края на живота си, вече прочут, ценен от всички, удостоен със званието Кавалер на Почетния легион, Пол Рьонуар се отдава с увлечение на преподавателска дейност в Националното училище за декоративни изкуства, за да учи младите си студенти на едно изкуство, в което се е проявил тъй бляскаво.

Рьонуар умира през 1924 година. Днес тленните му останки почиват там, където той се е родил. В Музея на Блоа се пази много голяма сбирка от негови рисунки. Неговите съграждани са му издигнали паметник в градския парк на брега на Лоара, а бюстът му, чието лице изразява строга благодетелност, пази жив спомена за него сред младите поколения.

Жан БЕЗАНСНО

РЬОНУАР ШАРЛ—ПОЛ

Роден на 5 ноември 1845 г. в Кур Шеверни, Лоар и Шер
Завършил Художествената академия в Париж, ателие на Ж. Пилс
Художник—гравьор
Преподава в Националното училище за декоративни изкуства Кавалер на Почетния легион
Член на Националното общество
Носител на златни медали от Изложението 1889 и 1900 година
Умира през 1924 година
Произведения: Рисунки от живота в Париж, Изложението в Лиеж — 1905 година. Портрети на Рьонан, Казен, Пюви дьо Шаван, Шеврьол, Амбродз Тома, Емил Лубе. Сцени от „Процеса Юмбер“, „Лондонския живот“, „Армията на спасението“. „Пансионерките в Лувър“ — скица на жени-копистки в музея, поместена в „Л'Ар“ през 1878 година. „Страстната седмица в Рим“ — серия рисунки от 1890 година. „Тридесет офорта от Операта“ — албум с предговор от Людивик Алеви, 75 сюжета от процеса Зола—Драйфус (1894—1899 г.), 40 композиции от Световното изложение през 1900 г. — албум. „Движения, жестове и изражения“ — цикъл от 200 творби, суха игла, офорт и дърворез. „Възпоминание за тържествата по случай 75-годишнината на независимостта на Белгия и Световното изложение в Лиеж“ (1905 г.) — 80 композиции от Пол Рьонуар и 20 други от белгийски художници, подбрани от него. „Войната (1914—1918 г.)“ — 30 медни гравюри.

КАТАЛОГ

1. Войник от 1914 г., атакуващ с щик. Рисунка
2. Войник от 1914 година. Рисунка
3. Републикански гвардейци на коне. Рисунка
4. Балерина на репетиция. Рисунка
5. Елегантна дама от 1900 година. Рисунка
6. Корсле. Рисунка
7. Женски портрет. Рисунка
8. Шапка с перо. Рисунка
9. Старата двойка. Рисунка
10. Д'Артанян. Рисунка
11. Скица на жена. Рисунка
12. Седнала жена. Рисунка
13. Скица на жена. Рисунка
14. Скица на мъж. Рисунка
15. Шапка с птички. Рисунка
16. Мъж с бастун. Рисунка
17. Мъж с цилиндър. Гравюра
18. Панделка на шията. Гравюра
19. Край Халите. Рисунка
20. Две елегантни дами. Гравюра
21. Мъж с ръце в джобовете. Рисунка
22. Минаващата. Рисунка
23. Диригент. Рисунка
24. Сакатият. Рисунка
25. Глава на мъж. Рисунка
26. Жена с дете. Рисунка
27. Двойка разхождащи се. Рисунка
28. Балерина. Рисунка
29. Японецът, главен комисар на Изложението. Литография
30. Мъж с широко палто. Рисунка
31. Войник от 1914 г. в атака. Рисунка
32. Скица от балета. Гравюра
33. В Операта — птиците. Гравюра
34. Управителят. Литография
35. Посланици в брюкселския двор. Рисунка
36. Фигурант. Гравюра
37. Рибар. Гравюра
38. Президентът Гамбета на смъртното ложе. Гравюра
39. Президентът Пол Дешанел на трибуната. Гравюра
40. Пушачи на опиум. Лави
41. Президентът на Френската република Емил Лубе. Литография
42. Президентът Пол Дешанел. Гравюра
43. Оздравяващи войници — 1914 година. Рисунка
44. Добри съвети. Гравюра
45. Две жени откъм гърба — 1890 година. Гравюра
46. Посланиците в Монс, Белгия. Рисунка
47. В Операта — костюм. Рисунка
48. Посланиците в Монс. Рисунка
49. Дърводелецът на Операта. Гравюра
50. В Операта. Жената-птица и детето. Гравюра
51. Адвокатът Лабори пледира по делото Драйфус. Гравюра
52. В Операта — костюм. Рисунка
53. Зад кулисите на Операта. Две костюмирани фигурантки. Гравюра
54. Социалистът Жан Жорес. Литография
55. Адвокатът Лабори на процеса Драйфус. Гравюра
56. Арфистът на Операта. Гравюра
57. Булката. Гравюра
58. Финалът пред директорската ложа. Гравюра
59. Техни височества белгийските принцеси Елизабет и Клементин. Рисунка
60. Нейно кралско височество белгийската принцеса. Рисунка
61. Урок по музика в Белгийския двор. Рисунка
62. Световното изложение в Лиеж — 1905 година. Рисунка
63. Дамите от Лиеж. Рисунка
64. Войната от 1914 — 1918 година. Слепите. Литография
65. Почетен шпалир на републиканската гвардия. Литография
66. Световното изложение в Париж — 1900 година. Литография
67. Изложба „Салон на френските художници“. Вътрешен изглед от Гран Пале. Литография
68. Триумфалната арка в деня на победата — 1918 година. Литография
69. Площад Конкор. Литография
70. Сарабанда-празник в Операта. Гравюра
71. Атака на фронтоваците. Литография
72. Войната от 1914—1918 година. В закритието. Литография
73. Инвалидите от войната 1914—1918 г. на победния парад. Гравюра
74. Заминаване на фронтоваците 1914 година. Литография
75. Броненосец. Литография

19

18. ПОЛ РЪОНУАР — АВТОПОРТРЕТ
19. БУЛКАТА

20

21

20. ИНВАЛИДИТЕ ОТ ВОЙНАТА
1914–1918 г. НА ПОБЕДНИЯ ПАРАД
21. В ОПЕРАТА

22

22. УРОК ПО МУЗИКА В БЕЛГИЙСКИЯ ДВОР

Съставител Донка Тишинова
Редактор Соня Захариева, Елена Генова
Худ. оформяне Божидар Йонов
Худ. редактор Буян Филчев
Техн. редактор Веселин Сеизов
Коректор Евелина Георчева

Тираж 1000
Код 30/95 382/7020 – 80
Печатница София прес

Издателство „Български художник“
Московска 37
София, 1980

© Съюз на българските художници, 1980
с/с Jusautor, Sofia

